

Скільки в неї курчаток-пискляток,
Мацюпусеньких дзьобиків тих?
Двоє... четверо... вісім... десяток!
Десять діточок дав їй Пан-Біг.

Боже милий, бур'ян той кропиви —
Це для них уже ліс, цілий ліс!
Там ховатись, як близько той сивий,
Той крилатий, що вчора щось ніс.

Поховаються, зникнуть в тім лісі
Вдар в дзвіночок: ціп-ціп, ціп-ціп-ціп...
І, як м'ячики, звідти чи звідси
Сипле їх біло-жовтенький дріб.

«Поезії» 1923—26.
«Нова Україна», ч. 1—2, 1923

Текст наводиться за збірником « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». Вірші, виключені автором з ранніх збірок.